

Justitsministeren herefter formentlig vilde faa afgørende Indflydelse paa Rettens Sammensætning og dermed paa dens Afgørelser, og stemte derfor imod Lovforslaget.

Ved 3. Behandling foretoges Afstemningen efter Begæring af Venstre og Konservative ved Navneopraab. Lovforslagets Vedtagelse skete med 76 Stemmer mod 54.

I sin Forelæggelsestale i *Landstinget* beklagede *Justitsministeren* indledningsvis, at Forhandlingerne i Folketinget om et helt nyt og meget omstridt Lovforslag var trukket saa længe ud, at Sagen først havde kunnet forelægges Landstinget paa saa sent et Tidspunkt af Samlingen. »Det har nemlig absolut ikke været min Mening, at dette Lovforslag skulde gennemtvinges i Rigsdagen ved nogen Form for Magtanvendelse eller overhovedet gennemføres paa andet end ganske ordinær Maade.« Ministeren havde ogsaa tidligere udtalt, at Forslaget naturligvis var fremsat for at gennemføres — ikke i Huj og Hast, men efter den Udvalgsbehandling, som Rigsdagen maatte anse for nødvendig.

H. P. Johansen (S.) anbefalede Lovforslaget som egnet til at skabe den størst mulige Retssikkerhed for Befolkningen og den mindst mulige Kritik af Domstolene.

Rytter (V.) glædede sig over, at Ministerens Udtalelse aabnede Udsigt til en saglig Drøftelse af Spørgsmaalet og til en Udsættelse af Sagens Afgørelse, saaledes at der kunde tilvejebringes en samlet Fremstilling, som nu savnedes, og foretages en Omarbejdelse af Motiverne, hvorved de bragtes i Overensstemmelse med Lovforslagets nuværende Indhold. — Medens man ellers siden den franske Revolution overalt er gaaet bort fra Særdomstole, navnlig i kriminelle Sager, saa Taleren i Appelretten en *Særdomstol* for Dommerstanden, og han gjorde gældende, at naar det i Grundlovens § 71 bestemmes, at Dommere kun kan afskediges »ved Dom«, betyder dette, at de skal afskediges ved Landets almindelige Domstole, ikke ved nogen Særdomstol. Rytter rettede desuden kritiske Bemærkninger mod en Række Enkeltheder i Forslaget og haabede, at Ministeren vilde overveje disse, saa at man maaske kunde finde andre Udveje til at naa det fælles Maal: Indskriden over for Dommere, der ikke optræder, som Loven forudsætter.

Stein (K. F.) udtalte ligeledes sin Tilfredshed med, at der vilde blive givet fornøden Tid til Overvejelser og saglig Drøftelse. Forslaget gjorde paa Taleren et noget sammenflikket Indtryk, og de to Formaal, der tilstræbes, forekom ham saa vidt forskellige, at de ikke lod sig samle under en fælles Synsvinkel.